

הפטרה ליום ב' דפסח

(צמלכים ז' כ"ג פסוק ה' עד פסוק י' ומפסוק כ"ח עד חום פסוק כ"ה).

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּאסְפוּ אֵלָיו כָּל־זִקְנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: (3) וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה וְכָל־אִישׁ יְהוּדָה וְכָל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אִתּוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם לְמִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה: (4) וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל־הָעַמּוּד וַיִּכְרַת אֶת־הַבְּרִית וּלְפָנֵי יְהוָה לָלֶכֶת אַחֲרֵי יְהוָה וּלְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וְאֶת־עֲדוּתָיו וְאֶת־חֻקֹּתָיו בְּכָל־לֵב וּבְכָל־נֶפֶשׁ לְהַקִּים אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת הַבְּתָבִים עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֵד כָּל־הָעָם בְּבֵרִית: (7) וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חֶלְקִיהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת־כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנָה וְאֶת־שֹׁמְרֵי הַסֵּף לְהוֹצִיא

Es schickte der König, und es versammelten sich bei ihm die Ältesten von Juda und Jerusalem. Und der König zog hinauf in Gottes Haus, und alle Männer von Juda und alle Bewohner Jerusalems mit ihm, und die Priester und Propheten und alles Volk von Klein bis Groß, und er las vor ihren Ohren alle Worte aus dem Buche des Bundes, das da war gefunden worden im Hause Gottes. Der König trat auf die Bühne, und schloß den Bund vor Gott: Gott nachzugehen und zu beobachten seine Gebote, seine Zeugnisse und seine Satzungen mit ganzem Herzen und ganzer Seele, zu halten die Worte dieses Bundes, wie sie geschrieben stehen in diesem Buche; und es trat das ganze Volk ein in den Bund. Und der König gebot Chijahu, dem Hohenpriester und den Priester der zweiten Ordnung und den Thürhütern, hinauszuschaffen aus dem

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּאסְפוּ אֵלָיו כָּל־זִקְנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: (3) וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה וְכָל־אִישׁ יְהוּדָה וְכָל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אִתּוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם לְמִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה: (4) וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל־הָעַמּוּד וַיִּכְרַת אֶת־הַבְּרִית וּלְפָנֵי יְהוָה לָלֶכֶת אַחֲרֵי יְהוָה וּלְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וְאֶת־עֲדוּתָיו וְאֶת־חֻקֹּתָיו בְּכָל־לֵב וּבְכָל־נֶפֶשׁ לְהַקִּים אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת הַבְּתָבִים עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֵד כָּל־הָעָם בְּבֵרִית: (7) וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חֶלְקִיהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת־כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנָה וְאֶת־שֹׁמְרֵי הַסֵּף לְהוֹצִיא

Tempel Gottes, all die Geräthe, welche gemacht waren für den Baal und die Astarte und für das ganze Heer des Himmels; man verbrannte sie außerhalb Jerusalems in den Gefilden des Kidron, und trug ihre Asche nach Bet-El. Er schaffte ab die Götzepriester, die die Könige von Juda eingesetzt hatten, daß sie räucherten auf den Höhen in den Städten Judas, in den Umgebungen Judas, und die geräuchert hatten dem Baal, der Sonne und dem Monde und den Sternbildern und dem ganzen Heere des Himmels. Er schaffte fort die Astarte aus dem Hause Gottes, hinaus vor Jerusalem an den Bach Kidron, verbrannte sie am Bache Kidron, zermalmte sie fein in Staub, und warf den Staub auf die Grabstätte der Söhne des Volkes. Er riß ein die Häuser der feilen Buben, welche am Hause Gottes waren, wo die Frauen Zelte webten für die Astarte. Er ließ kommen die Priester aus den Städten Judas,

מֵהִיכַל יְהוָה אֶת כָּל־
הַכֵּלִים הָעֲשׂוּיִם לַבַּעַל
וּלְאַשְׁתֹּרֶת וּלְכָל צְבָא
הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׂרָפֵם מִחוּץ
לִירוּשָׁלַם בְּשַׂדְּמוֹת קִדְרוֹן
וַנָּשָׂא אֶת־עֲפָרָם בֵּית־
אֵל: (א) וְהַשְׁכִּית אֶת־
הַכֹּמָדִים אֲשֶׁר נָתַנִּי מַלְכֵי
יְהוּדָה וַיִּקְטֹּר בַּכִּמּוֹת
בְּעָרֵי יְהוּדָה וּמִסָּבִי
יְרוּשָׁלַם וְאֶת־הַמִּקְטָרִים
לַבַּעַל לַשֶּׁמֶשׁ וּלְיָרֵחַ
וּלְמִזְלֹת וּלְכָל צְבָא
הַשָּׁמַיִם: (ב) וַיֵּצֵא אֶת־
הָאַשְׁתֹּרֶת מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ
לִירוּשָׁלַם אֶל־גִּחַל קִדְרוֹן
וַיִּשְׂרֹף אֹתָהּ בְּגִחַל קִדְרוֹן
וַיִּדְק לְעָפָר וַיִּשְׁלַךְ אֶת־
עֲפָרָהּ עַל־קֶבֶר בְּנֵי הָעָם:
(ג) וַיִּתֵּן אֶת־בֵּיתִי הַקִּדְשִׁים
אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר
הַנָּשִׁים אֲרָנוֹת שָׁם בָּתִּים
לְאַשְׁתֹּרֶת: (ד) וַיָּבֵא אֶת־
כָּל־הַכֹּהֲנִים מֵעָרֵי יְהוּדָה

entweihete die Höhen, wo die Priester geräuchert hatten, von Geba bis Beer-Scheba, und riß ein die Höhen an den Thoren, die am Eingange des Thores des Stadtobersten Josua, die zur Linken war, wenn man hineinging in das Stadt-Thor. Nun durften die Priester nicht besteigen den Altar Gottes in Jerusalem, sondern aßen nur die Mazzoth unter ihren Brüdern. Und der König gebot dem ganzen Volke und sprach: bereitet das Pefach Gott, eurem Herrn, wie geschrieben steht in diesem Buche des Bundes. Denn es war kein solches Pefach gehalten worden seit den Tagen der Richter, die da richteten Israel, und in all den Tagen der Könige Israels und der Könige Judas. Sondern mit achtzehnten Jahre des Königs Josiah, da ward das Pefach gehalten vor Gott in Jerusalem. Und auch die Beschwörer und die Wahrsager

וַיִּטְמֵא אֶת־הַבָּמֹת אֲשֶׁר
קָטְרוּ־שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים
מִנֹּבַע עַד־בְּאֵר שָׁבַע וְנָתַן
אֶת־בָּמֹת הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר־
פָּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׁר־
הָעִיר אֲשֶׁר־עַל־שִׁמְאוֹר
אִישׁ בַּשַּׁעַר הָעִיר: (ט) אֲךְ
לֹא יַעֲלוּ כֹהֲנֵי הַבָּמֹת אֶל־
מִזְבֵּחַ יְהוָה בִּירוּשָׁלַם כִּי
אִם־אֲכָלוּ מִצֹּת בְּתוֹךְ
אֲחֵיהֶם: (כ) וַיִּצֹּן הַמֶּלֶךְ
אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ
פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כַּכְּתוּב עַד סֵפֶר הַבְּרִית
הַזֶּה: (כג) כִּי לֹא נַעֲשָׂה
כַּפֶּסַח הַזֶּה מִיָּמֵי הַשִּׁפְטִים
אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
וְכָל יָמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
וּמַלְכֵי יְהוּדָה: (כד) כִּי אִם־
בַּשְּׁמִנִּי עֲשִׂירֹה שָׁנָה
לַמֶּלֶךְ יֵאָשִׁירוּ נַעֲשָׂה
הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה
בִּירוּשָׁלַם: (כה) וְגַם אֶת־
הָאֲבוֹת וְאֶת־הַיִּדְעָנִים

und die Teraphim und die Götzen und all die sonstigen Greuel, die gesehen wurden im Lande Juda und in Jerusalem, räumte Josiah aus dem Wege, auf daß er aufrecht halte die Worte der Thora, die geschrieben waren in dem Buche, welches Chilkiah, der Priester, gefunden hatte im Hause Gottes. Seines Gleichen war vor ihm kein König, der zurückgekehrt wäre zu Gott so mit seinem ganzen Herzen, mit seiner ganzen Seele, mit seinem ganzen Vermögen, so ganz nach Moses Lehre, und auch nach ihm stand Keiner auf seines Gleichen.

וְאֵת־הַתֶּרָפִים וְאֵת־הַגִּלְלִים וְאֵת כָּל־הַשִּׁקְצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בָאָרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּעַר יְאֲשִׁירוּ לְמַעַן הַקִּים אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַכְּתוּבִים עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מָצָא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה: (כס) וְכַמֹּדוֹ לֹא־הָיָה לִפְנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁב אֶל־יְהוָה בְּכָל־לִבּוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ וּבְכָל־מְאֹדוֹ כָּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא־יָקָם כָּמֹדוֹ:

ברכות אחר ההפטרה

Nach der Hastorah wird dieses gesagt.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים.
צְדִיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנָּאֶמֶן. הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַּבֵּר
וּמְקִיִּם. שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וְצֶדֶק:
נֶאֱמַן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד
מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יָשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמַן וְרַחֲמָן אַתָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנָּאֶמֶן בְּכָל דְּבָרָיו:
רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָה:
שְׂמַחְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנִּבְיָא עֲבָדֶךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. בְּמַהֲרָה יָבֹא וְיַגִּיל לִבְנוֹ. עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר.

וְלֹא־יִנְחֲלוּ עוֹד אַחֲרֵיכֶם אֶת־כְּבוֹדוֹ כִּי בְשֵׁם קְדוֹשׁ נִשְׁבַּעְתָּ לֹא
שָׁלֹא יִכְבֶּה גֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן דָּוִד:
עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם חַג
הַמִּצּוֹת הַזֶּה שֶׁנִּתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה לְכָבוֹד
וּלְתַפָּאֶרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ
יְתָבָרְךָ שְׁמֶךָ בְּכָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְדוֹמְנִים:

Das Gebet für das allerhöchste Kaiserhaus, Johann und Ychallu, אשרי יאמר und יחללו, oben beim ersten Tag.

תפלת מוסף

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבֵנוּ גִדּוֹל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת.
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי
עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלַךְ מַמְיָת וּמְחַיֶּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים: *

(קדושה לש"ן.

Borb. גַּעְרִיצָה וְנִקְדִּישָׁה. בְּסוֹד שִׁיחַ שְׂרָפִי קֹדֶשׁ הַמְקֻדָּשִׁים שְׁמֶךָ בְּקֹדֶשׁ.

בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: Gemeinde u. Borb.

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל-יום יהללוך
 סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:
 אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
 ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלפני
 לעבודתך. ושםך הגדול והקדוש עלינו קראת:
 ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה
 חגים וזמנים לששון. את יום חג המצות הזה
 זמן חרותנו מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:
 ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
 אדמתינו ואין אנחנו יכולים לעלות ולראות
 ולהשתחות לפניך ולעשות חובותינו בבית
 בחירתך בבית הגדול והקדוש | שנקרא שםך

Borb. כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו
 לעמכם ברוך יאמרו:

Gemeinde u. Borb. ברוך כבוד יי ממקומו:

Borb. ממקומו הוא יפן ברחמים ויחזן עם המיוחדים שמו ערב ובקר
 בכל-יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:

Gemeinde u. Borb. שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

Borb. אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלפני הוא מושיענו. והוא
 ישמיענו ברחמי שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים:

Gemeinde u. Borb. אני יי אלהיכם:

Borb. אדיר אדירנו יי אדונינו מה אדיר שםך בכל הארץ. והיה יי למלך
 על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 Borb. ובדברי קדשך כותב לאמר:

Gemeinde u. Borb. ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

Borb. קדור ודור בגיד גדלך ולגצח נצחים קדשתך בקדוש. ושבתך
 אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אמה: ברוך
 אמה יי האל הקדוש:

עָלֵינוּ מִפְּנֵי הַיָּד שְׁנֵשֶׁת לַחָהּ בְּמִקְדָּשְׁךָ : יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן
 שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ. אֲבִינוּ
 מִלִּפְנֵינוּ גִּדָּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹפֵעַ
 וְהַנִּשְׂאָ עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
 הַגּוֹיִם וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ כִּנָּם מִיְּרֻכְתִּי אֶרֶץ. וְהַבִּיאֵנוּ
 לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
 בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ וְאֶת־קִרְבָּנוֹת
 חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם:
 וְאֵת מוֹסֵף יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה
 וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רָצוֹנְךָ. כִּמוֹ
 שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
 מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
 פֶּסַח לֵי: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג
 שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֹאכֵל: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא
 קֹדֶשׁ כָּל מְלָאכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם
 אֶשֶׁה עֲלֶה לֵי פָרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד.
 וְשִׁבְעָה כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם:
 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
 לָפָר. וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל. וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׂ. וַיִּזֵּן
 בְּנִסְכּוֹ. וְשִׁעִיר לְכַפֵּר וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם וְ

עלינו. טוב ומטיב הדרש-לנו. שוב-בה אלינו
בהמון רחמיה. בגלל אבות שעשו רצונה. בנה
ביתך בבת-חלה וכוונן מקדשך על-מכונו. והראנו
בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב בהנים לעבודתם
ולוים לשירם לזמרים. והשב ישראל לנביהם. ושם
נעלה ונראה ונשתחוו לפניך בשלוש פעמי
רגלינו. ככתוב בתורתך. שלוש פעמים בשנה
יראה כל-זכורך את-פני יי אלהיך במקום אשר
יבחר בחר המצות ובחר השבעות ובחר הסכות
ולא יראה את-פני יי ריקם: איש כמתנת ידו
בברכת יי אלהיך אשר נתן-לך:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשלום לשמחה ולששון כאשר רצית ואמרת
לברכנו. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך.
שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו
לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו בשמחה
ובששון מועדי קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי
שמה: ברוך אתה יי מקדש ישראל והומנים:

Der Priestersegen (סדר דוכן) siehe Ende des Bandes.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובהפלתם. והשב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מוזרים אנחנו לך שאתה הוא יי
מוזרים אנחנו לך שאתה הוא יי
מוזרים אנחנו לך שאתה הוא יי
מוזרים אנחנו לך שאתה הוא יי

אלהי כל-בשר יוצרנו ויצר
בראשית ברכות והודאות לשמך
הגדול ותקדוש על שהחייתנו
וקיימתנו. בן תחינו ורחמינו
ותאסוף גלויותינו לחצרות
קדשך. לשמור חקיך ולעשות
רצונך. ולעבדך בלבב שלם על
שאנחנו מודים לך. ברוך אל
ההודאות:

לעולם ועד. צור חיינו. מגן ישענו.
אתה הוא לדור ודור נודה-לך
ונספר תהלתך. על חיינו המסורים
בידך. ועל נשמותינו הפקודות
לך. ועל נפיק שבכל-יום עמנו.
ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל-
עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי
לא כלו רחמיך. והמרחם כי-לא
תמו חסדיך. מעולם קיינו לך:

ועל-כלם ותברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת. האל ישועתנו
ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

Borb. אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפתובה
על-ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים. עם קדושך באמור:
יברך יי וישמך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך. כי באור
פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה
וברכה ורחמים וחסדים ושלום. וטוב בעיניך לברך את-עמך
ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך: ברוך אתה יי המברך
את עמו ישראל בשלום:

אלהי. נצור לשוני מרע וישפתי מדבר מרמה. ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעסר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך
ובמצותיך תרהוץ נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפך
עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה.
עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינה וענגי: יהי-לרצון. אמרי-פי והגיון לבי לפניה.
יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומיו. הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל-ישראל ואמרו אמן:

יְהי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמֹנוֹת: וְעֲרֹכָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמֹנוֹת:
קִדִּישׁ תִּתְקַבֵּל.

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּאֶדְוָנֵינוּ. אֵין כְּמִלְכָּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ:
מִי כְּאֱלֹהֵינוּ מִי כְּאֶדְוָנֵנוּ. מִי כְּמִלְכָּנוּ. מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה
לְאֱלֹהֵינוּ. נוֹדָה לְאֶדְוָנֵנוּ. נוֹדָה לְמִלְכָּנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֶדְוָנֵנוּ. בְּרוּךְ מִלְכָּנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה זֶהוּ אֶדְוָנֵנוּ. אַתָּה הוּא מִלְכָּנוּ.
אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
קִטּוֹרֶת הַסַּמִּים:

פֶּטוּם הַקִּטּוֹרֶת הַצָּרִי וְהַצִּפּוֹרֵן הַחֲלִבָּנָה וְהַלְבֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים
מָנָה. מִדּוּ וּקְצִיעָה שְׁבַלֶּת גֵּרֶד וְכַרְפּוֹם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה.
הַקִּשּׁוּט שָׁנִים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תְּשַׁעַה: בְּדִית בְּרָשִׁינָה תְּשַׁעַה
קִבִּין. יֵין קִפְרִיסִין סָאִין תֵּלְתָא. וְקִבִּין תֵּלְתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קִפְרִיסִין. מִבִּיא
חֲמֵר חוֹרִין עֵתִיק. מֶלֶח סְדוּמִית רִבַּע הַקֵּב. מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא: רַבִּי נָתָן
אוֹמֵר אֵף כִּפֶּת הַיָּרֵדִין כָּל שְׁהוּא: וְאִם נָתָן בָּהּ דְּבִשׁ פִּסְלָה. אִם חֲסֵר אַחַת
מִכָּל סִמְנֵיהָ חֵיב מִיתָה: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף
הַנוֹטֵף מֵעֵצֵי הַקִּטָּף: בְּדִית בְּרָשִׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֵן. כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נֹאֶה:
יֵין קִפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֵן כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה עֲזָה: וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָסִין
לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מִכְנִיסִין מִי רַגְלִים בְּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלִּוִּים הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
הָיוּ אוֹמְרִים. לִי הָאָרֶץ וּמִלּוּאָהּ תִּבֵּל וַיִּשְׁכְּבִי בָּהּ: בְּשָׁנִי הָיוּ
אוֹמְרִים. גְּדוֹל יי וּמַהֲלֵל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קִדְשׁוֹ: בְּשָׁלִישִׁי
הָיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נֶצֶב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט:
בְּרַבִּיעִי הָיוּ אוֹמְרִים. אֵל נִקְמוֹת יי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי
הָיוּ אוֹמְרִים. הִרְגֵּינוּ לְאֱלֹהִים עוֹנֵנוּ הִרְיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בְּשִׁשִּׁי
הָיוּ אוֹמְרִים. יי מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבִשׁ לְבִשׁ יי עוֹז הַתְּאֵזֶר אֵף תִּכּוֹן
תִּבֵּל בַּל תִּמּוֹט: בְּשִׁבְתָּ הָיוּ אוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת.
מִזְמוֹר שִׁיר לַעֲתִיד לָבֹא. לְיוֹם שֶׁכָּלוּ שַׁבָּת וּמִנִּיחָה לַחַיִּי הָעוֹלָמִים:

אמר רבי אלעזר אמר רבון חננאל תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם: שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשור: יהי שלום בחילך שלום בארמונותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר פראשית שלא עשנו כגוי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל המונם. ואנחנו פורעים ומשתחיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים. ממעל ושכינת עוז בגבהי מרומים: הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס וזולתו בכתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים. ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים. מן הארץ והאלילים פרות יפרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל ישרי תבל. כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם. מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד: בכתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: קדיש יתום

שיר היחוד. מזמור של יום. אדון עולם.

תפלת מנחה

Mincha betet man wie am ersten Tage.

Das Abendgebet wird von Wochentagen gebetet, nur daß in Schemone-Eßreß אתה und חוננתנו und יבא יעלה eingeschaltet wird. Fällt aber dieser zweite Tag an Freitag, wird nach Mincha לכו נרננה und דורי לכה als Gebet beim Eingange des Sabbath gebetet, siehe Anfang des Theiles Seite 11, und das Abendgebet ist wie an jedem Sabbath.

סדר נשיאת כפים

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה
לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

Möge unser Gebet dir wohl-
gefallen, wie einst das Opfer auf
deinen Altären. Ach, Allerbarmen-
der, in deiner vollen Barmherzigkeit
laß deine Herrlichkeit wieder ein-
ziehen in Zion, und stelle her den
Gottesdienst in seiner Weihe in Je-
rusalem. Laß es uns mit Augen
schauen, wenn du wiederkehrst nach
Zion in deiner Barmherzigkeit; da
wollen wir dir dienen, Herr, in aller
Gottesfurcht, wie in den alten Ta-
gen und den hingeschiedenen Jahren.

וּתַעֲרֹב לִפְנֵיךָ עֲתִירָתֵנוּ
בְּעוֹלָה וּבְקָרְבָן. אָנָּה רַחוּם.
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הֵשֵׁב שְׂכִינְתְּךָ
לְצִיּוֹן וְסֹדֶר הָעֲבוּדָה לִירוּשָׁלַיִם.
וְתַחֲיֶנָּה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים וְשֵׁם גִּעְבָדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי
עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹת: מ"ב סקל.

Gemeinde
u. Vorb.

בְּרוּךְ אַתָּה יי שְׁאוֹתְךָ לְבָדְךָ בִּירְאָה גִּעְבוֹר:
Der Vorbeter
schließt:

מודים רבנן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
כל-בשר יוצרנו יוצר בראשית
ברכות והודאות לשמך הגדול
והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו
בן תחינו ורַקִּימנו וְתַאֲסֹף
בְּלִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קֹדֶשׁךָ לְשִׁמּוֹר
חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ
בְּלֶבֶת שָׁלֵם עַל שְׁאַנְחֵנוּ מוֹדִים
לך בְּרוּךְ אַל הַחֻדְאוֹת:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור
חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך וגם פֶּר תהלתך. על חיינו
המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נפִּיךָ שְׂבָכָל יוֹם
עֲמָנוּ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וּמִצְבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל
עַת עָרֵב וּבֶקֶר וְצָהָרִים הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא
תִּמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לך:

ועל פֶּלֶם יתְּבַרַךְ ויתְּרוֹמֵם שְׁמֶךָ מְלִכְנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלּוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרָתֵנוּ סֶלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֹךְ נֶאֱחָה
לְהוֹדוֹת:

סדר נשיאת כפים

Während der Vorbeter וכל החיים sagt, sagen die Priester leise diesen יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת

Die Gemeinde sagt dieses:

שצוית הפהנים לברכנו

ברכה שלמה ולא יהיה פה מבשול ועון מעתה ועד עולם:

Segne uns, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, segne uns mit dem dreifachen Segen, der geschrieben steht in deiner Thora durch Moses deinen Knecht, und gesprochen ward von Aharon und seinen Söhnen, den Priestern, deinem geheiligten Stamme, daß er in allen seinen Aussprüchen in Erfüllung gehe.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geweiht und geheiligt hat durch die Weihe und Heiligkeit Ahrons, und uns geboten hat, zu segnen sein Volk Israel in Liebe.

Der Vorbeter sagt folgenden Segen
יברך Es segne dich — Es segne dich von Zion aus Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen.

" Gott — Gott unser Herr! wie mächtig ist dein Name in aller Welt!

וישמך Und behüte dich! Behüte mich, Gott; denn ich vertraue auf dich.

Während die Priester die Worte וישמך ויחנך fingen, betet die Gemeinde folgenden רבוננו של עולם

רבוננו של-עולם אני שלך וחלומותי שלך. חלום חלמתי ואיני יודע מה הוא. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל-חלומותי עלי ועל-כל-ישראל לטובה בין שחלמתי

Die Priester sagen dieses:

שצויתנו לברך את עמך ישראל

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּהּ הַמְשִׁלָּשֶׁת בְּתוֹרָה

הַתּוֹבָרָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ

הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו

הַסֵּזֶן זָקוּל בְּכֹהֲנִים וְכַעַם עוֹנֵם זָלָטָם

עַם קְדוֹשִׁיךָ בְּאֲמוּרָה:

כַּסּוּמָה הַסֵּזֶן בְּכֹהֲנִים לְאוֹמְרִים הַכֹּהֲנִים זָרְכָה ז:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ

מִלְדֵּי הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וּצְוֵנוּ

לְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

בְּאַהֲבָה:

theilweise vor und die Priester sprechen ihn nach.

יְבָרְכֶךָ. יְבָרְכֶךָ יי מְצִיּוֹן עוֹשֶׂה

שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יי. יי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל

הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ. שְׁמִרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי

בְּךָ:

סדר נשיאת כפים

על עצמי, ובין שחלמתי על אחרים, ובין שחלמו אחרים עלי, אם טובים הם חזקם ואמצם ויתקיימו בי ובהם בחדומו יוסף הצדיק. ואם צריכים רפואה רפאם כחזקיהו מלך יהודה מחליו וכמרים הנביאה מצרעתה וכנעמן מצרעתו וכמי מרה על ידי משה רבנו, וכמי יריחו על ידי אלישע: וכשם שהפכת את קללת בלעם הרשע מקללה לברכה בן תהפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה ותשמרני ותחנני ותרצני:

יאר Es lasse leuchten — Gott sei uns gnädig und segne uns, er lasse leuchten über uns sein Angesicht, Selah!

ג Gott — Gott, der Ewige und Unendliche ist allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Huld und Treue.

פניו Sein Angesicht — Wende du dich, Herr, zu mir, und sei mir gnädig; denn arm bin ich und verlassen.

אליך Hebe dich — Zu dir, Gott, erhebe ich meine Seele.

ויהיך Und sei dir gnädig! Wie der Knecht das Aug' zu seinem Herrn, wie die Magd das Aug' zu ihrer Herrin, heben wir das Aug' zu Gott empor, bis daß er uns begnadiget.

ישא Es wende. — Dem wendet sich der Segen Gottes zu, und die Gnade und das Heil von Gott. Du findest Gnade und Wohlwollen in Gottes und der Menschen Augen.

ג Gott — Gott, sei uns gnädig, auf dich hoffen wir! Sei du unser Beistand mit jedem Morgen, unser Heil in der Zeit der Noth.

פניו Sein Angesicht — Verbirg nicht dein Angesicht vor mir am Tage der Noth, neige mir zu dein Ohr am Tage, wenn ich rufe, und erhöre mich gar bald.

יאר. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:

י. י. י. אל רחום וחנון יארך אפים ורב חסד ואמת:

פניו. פנה אלי וחנוני כי יחיד ועני אני:

אליך. אליך יי נפשי אשא:

ויהיך. הנה בעיני עבדים אל יד אדוניהם בעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו: רבשע

ישא. ישא ברכה מאת יי ועדקה מאלהי ישעו: ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

י. י. חננו לך קוינו ה' זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה:

פניו. אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני:

סדר נשיאת כפים

אלו

Bu dir — Zu dir hebe
ich mein Aug' empor, der
du throneſt in dem Him-
mel!

וישם

Und bringe — Sie sollen bringen den Kindern Israels meinen Namen, und ich werde sie segnen.

לד

Pir — Dein, Herr, ist die Größe und die Macht und die Herrlichkeit und der Sieg und der Ruhm, sowie Alles im Himmel und auf Erden; dein Herr, ist das Reich und die Erhabenheit, über Jegliches bist du das Haupt.

שלום

Den Frieden — Friede!
Friede! den Fernen und
den Nahen, Friede, spricht
Gott, ich heile ihn!

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינַי
הַיֹּשֵׁב בַּשָּׁמַיִם:

וַיֵּשֶׁב. וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-שְׁמִי עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲכַבְּרֵם:

לֵךְ. לֵךְ יְיָ הַגְדֵּלְהָ וְהַגְבִּירְהָ
וְהַתְפַּאֲרֵת וְהַנְצַח וְהַהוֹד פִּי
כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יְיָ
הַמְמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל
לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרַחוּם
וּלְקָרוֹב אָמַר יי וּרְפָאֵתִיו:

Beim Schlusse des Priestersegens wird von der Gemeinde dieses gebetet.

77 Möge es dein Wille sein, allmächtiger Gott, Gott meiner Väter, um deiner heiligen Gnade willen, die da waltet über uns; um deiner unendlichen Barmherzigkeit willen, die sich weit und breit erstreckt über alles Lebende; um deines lautern heiligen Namens willen, der so stark und mächtig, wunderthätig ist in seiner Kraft, den deine Priester, Aharon und seine Söhne segnend einst gesprochen über uns — mir stets nahe zu sein und gegenwärtig, wo und wann ich dich anrufe. Höre, Gott, mein Bitten und Beten, mein Seufzen und Klagen, wie du Jakob erhöret hast, den die Schrift genannt den Frommen. Gib mir und Allen, die meinem Hause angehören, Brod und Nahrung Herr in Ueberfluß und nicht in Karglichkeit; in Rechtlichkeit und ohne Schuld und Sünde; in Freud' und Ehren, und ohne Schmach und Sorgen; gib es uns aus deiner

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי שְׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קִדְשָׁת
חֲסִדֶּיךָ וְגָדֹל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים
וְלְמַעַן טַהֲרַת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא בֶּן עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אֲזֻזוֹת
הַיּוֹצֵאִים מֵהַפְּסוּקִים שֶׁל בְּרַכַּת
כֹּהֲנִים הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹץ וּבִגְדֵי
עַם קְדוֹשֶׁךָ שֶׁתְּהִיָּה קְרוֹב לִי
בְּקִרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי גְּאֻלָּתִי
וְאֶנְקָתִי תָמִיד בְּשֵׁם שְׁשֹׁמֶעַת
אֶנְקָת יַעֲקֹב תְּמַיִמָּךְ הַנִּקְרָא אִישׁ
תָּם וְתִתֵּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי
מִזִּנּוּתֵינוּ וּפְרֻגָּתֵנוּ בְּרִנָּה וְלֹא
בְּצַמְצוּם. בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר.
בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ

סדר נשיאת כפים

wollen, offenen Hand, wie du unserm Erzvater Jakob, den die Schrift den Frommen nennt, hast gegeben Brot zur Speise und ein Gewand zur Kleidung! Gib, daß wir Liebe, Wohlwollen und Erbarmen finden, Gott, in deinen Augen, in der Menschen Augen, bei Allen, die uns sehen, auf daß unser Wort Gehör und Beachtung finde, wo wir in deinem Dienste zu reden und zu wirken uns berufen fühlen; wie du Joseph den Gerechten, hast Gnade, Wohlwollen und Erbarmen finden lassen in deinen Augen und in den Augen Aller, die ihn gesehen. Thue Wunder, Herr, an mir, und gib mir stets ein Zeichen deiner Güte und Milde; gib mir Glück und Segen auf allen meinen Wegen; gib mir Einsicht und Verstand, jedes Wort in deiner heiligen Gotteslehre zu fassen und zu halten, es in und nach seinem innersten Sinne und Geiste zu fassen und zu halten; wahre mich vor allen Irrungen und Täuschungen; läutere meine innersten Gedanken, Ansichten und Absichten, auf daß ich stets bereit und willig sei zu deinem Dienste! und gib mir langes Leben (bei meinem Weibe und meinen Kindern) in Heil und Kraft und Frieden! Amen! Selah!

אדיר Du bist mächtig und gewaltig, Herr, in den Himmelshöhen, und thronest und waldest da in deiner Kraft und Stärke. Bei dir ist Friede und mit deinem Namen Friede; Verhänge und verheiß über uns und über dein ganzes Volk Israel Leben, Herr, und Segen und einen dauernden Gottesfrieden. Amen! Selah!

Während der Vorbeter **שלוש** sagt, beten die Priester leise:

רבון העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה עמנו כְּאִשֶּׁר הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כְּאִשֶּׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

סכהנים יזכרו זנעילת מנעליהם שלא יגעו צם צידים, ואם נגעו יסורו ליעול ידיהם.

סחזן חומר שים שלום וכו'.

הִרְחַבְהָ כְּשֵׁם שִׁנְתָּהּ לֶחֶם לֶאֱכֹל
וּבָגֵד לְלבוֹשׁ לְיַעֲקֹב אֲבִינוּ
הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם וְתַתַּנּוּ לְאַהֲבָה
לֶחֶן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל
רוֹאֵינוּ וַיְהִי דְבָרֵי נִשְׁמָעִים
לְעִבּוּדְךָ כְּשֵׁם שִׁנְתָּהּ אֶת יוֹסֵף
צַדִּיקָךְ בְּשַׁעַר שְׁהַלְבִּישׁוּ אָבִיו
כְּתָנֹת פָּסִים לֶחֶן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵיו וְתַעֲשֶׂה
עִמִּי גִפְלֹאוֹת וְנִסִּים וּלְמוֹכָה אוֹת
וְתַצְלִיחֵנִי בְּדַרְכֵי. וְתֵן בְּלִבִּי בִינָה
לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל
דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וְסוּדוֹתֶיךָ
וְתַצְלִלְנִי מִשְׁגִּיאֹת וּתְטַהֵר רַעֲיוֹנֵי
וּלְבִי לְעִבּוּדְךָ וְתֹאמֶיךָ יְמִי (וְיָמֵי
אָבִי וְאִמִּי) (וְיָמֵי אִשְׁתִּי וּבְנֵי
וּבָנוֹתִי) בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֵלָה:

ויכון לסיים עם סכהנים כדי שיענו סקהל חמן.
אדיר בְּמָרוֹם שׁוֹכֵן בְּגִבוֹרָה.
אֵתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן
שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת
שָׁלוֹם:

מוזמורים של יום.

Am Sonntag sagt man:

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

Dann am Montag eben im Morgengebet.

Am Montag:

היום יום שני בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

סח שיר מזמור לבני-קרח: גדול יי ומהלל מאד. בעיר אלהינו הר-קדש:
יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון. קרית מלך רב: אלהים פארמנותיה
נדע למשגב: כי הנה המלכים נועדו. עברו יחדו: המה ראו כן תמחו. נבהלו
נחפזו: רעדה אחזתם שם. חיל בילדה: ברוח קדים תשבר אניות תרשיש:
כאשר שמענו | כן ראינו בעיר-י צבאות בעיר אלהינו. אלהים יכוננה עד-עולם
סלה: דמינו אלהים חסדך. בקרב היכלך: בשמך אלהים כן תהלתך על-קצוי-
ארץ. צדק מלאה ימינה: ישמח | הר ציון תגלנה בנות יהודה. למען משפטיך:
סבו ציון והקיפוה. ספרו מגדליה: שיתו לבכם | תחילה פסגו ארמנותיה. למען
תספרו לדור אחרון: כי זה | אלהים אלהינו עולם | ועד. הוא ינהגנו על מות:

Am Dienstag:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

סב מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל. בקרב אלהים ישפט: עד-מתי
תשפטו עול. לפני רשעים תשאו סלה: שפטו-דל ויתום. עני ורש הצדיקו:
פלטו-דל ואביון. מיד רשעים הצילו: לא ידעו | ולא יבינו בחשכה יתהלכו. ימוטו
כל-מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם. ובני עליון כלכם: אכן כאדם תמותון
וכאחד השרים תפולו: קומה אלהים שפטה הארץ. צי-אפה תגחל בכל הגוים.

Am Mittwoch:

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

צד אל נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ. השב גמול על
גאים: עד מתי רשעים יי. עד מתי רשעים יעלוזו: יפיעו ידברו עתק. יתאמרו
כל-פועלי און: עמך יי ידבאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו:
ויאמרו לא יראה יה. ולא יבין אלהי יעקב: בינו פוערים בעם. וכסילים מתי
תשבילו: הגטע און הלא ישמע. אם-יצר עין הלא יפיש: היסר גוים הלא
יכית. המלמד אדם דעת: יי ידע מחשבות אדם. כי המה הבל: אשרי הנבחר
אשר תיסרנו יה. ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע. עד יפנה לרשע

מזמורים של יום

שָׁחַת: כִּי לֹא יִשׁוּשׁ יְיָ עִמּוֹ וְנִחַתּוֹ גַּא יַעֲזוּב: כִּי עַד צֶדֶק יִשׁוּב מִשְׁפָּט
וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב: מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרַעִים, מִי־יִתְּנֶנֶב לִי עִם־פּוֹעֲלֵי אָוֶן:
לִוְלִי יְיָ עֲזָרְתָה לִּי, כִּמְעַט שָׁכְנָה דּוֹמָה גִּפְשִׁי: אִם אֲמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי, חֲסֹדֶךָ יְיָ
יִסְעֶדְנִי: בָּרַב שָׁרַע־פִּי בְּקֶרְבִּי, תִּנְחַמְתִּיךָ יִשְׁעִשְׂעוּ גִפְשִׁי: הִיחַבְרָךְ כִּפְסֵא הַוּוֹת,
יִצֹר עֲמָל עָלִי חֹזֶק: יִגְדֹּדוּ עַל גִּפְשִׁי צַדִּיק וְדָם גָּקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׁגָּב
וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם | אֶת־אוֹנֶם וּבְרָעָתָם יִצְמִיתָם, יִצְמִיתָם יְיָ
אֱלֹהֵינוּ:

לְכוּ גִרְגָּנָה לִי, גִּרְיָעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת
גִּרְיָע לֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ, וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

Am Donnerstag:

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בַשַּׁבָּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
פֹּא לְמַנְצִיחַ עַל־הַגָּתִית לְאַסָּף: הִרְגִּינוּ לַאֲלֹהִים עֲזָנוּ, הִרְיָעוּ לַאֲלֹהֵי
יַעֲקֹב, שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תָף, כְּנֹזֵר גָּעִים עִם גָּבֹל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר, בִּכְפֹּסָה
לְיוֹם חֲגֻגִי: כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לַאֲלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת | בִּיהוֹסָף שָׁמוֹ
בְּצִאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם, שִׁפְתָּ לֹא־יִדְעָתִי אֲשַׁמֶּע: הַסִּירוֹתִי מִסִּבֵּל שִׁכְמוֹ,
כִּפְּיוֹ מִדּוֹד תַּעֲבֹדָנָה: בְּצִרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצְךָ אֲעֲנֶךָ בְּסֹתֵר רָעַם, אֲבַחֲנָךָ
עַל־מִי מְרִיבָה סֶלָה: שָׁמַע עָמִי וְאֶעֱיֶדָה בָּךְ, יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא
יִהְיֶה בָךְ אֵל זָר, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּבֵר: אֲנֹכִי | יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם, הִרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: וְלֹא שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי, וַיִּשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי:
וְאֲשַׁלַּחֲהוּ בַשָּׂרִירוֹת לָבָם, יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לֹא עָמִי שָׁמַע לִי, יִשְׂרָאֵל
בְּדַרְכֵי יִהְיֶה לָכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּיֶע, וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי: מִשְׁנֵאֵי יְיָ
יִכְחֲשׁוּ־לֹ, וַיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם: וַיֹּאכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֶטֶה, וּמִצוּר דָּבֵשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ:

Am Freitag:

הַיּוֹם יוֹם שֵׁשִׁי בַשַּׁבָּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
זִ: יְיָ מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבִשׁ: לְבִשׁ יְיָ עֲזֹז הַתְּאֵזֵר אֶת־תְּפֹזֵן תִּבְלָל בַּל־תִּמּוֹט:
נִכְזֵן כִּסְאֶךָ מֵאֵז מַעֲוָלָם אֶתָּה: גִּשְׁאוֹ גִּהְרוֹת יְיָ, גִּשְׁאוֹ גִּהְרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
גִּהְרוֹת דְּבָרִים: מִקְלֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפְּרִי־יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ: עֲדַתְךָ
נִאֲמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נִאֲוֶה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֶרֶץ יָמִים:

Am Sabbath:

הַיּוֹם יוֹם שַׁבָּת קֹדֶשׁ שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

Dann oben im Morgengebete. סומר שיר ליום השבת.